

Irományszám: K/752

Érkezett: 2010 JÚL 13.

ORSZÁGGYŰLÉSIKÉPVISELŐ
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség
Képviselőcsoportja

Írásbeli kérdés

Dr. Schmitt Pál úr
az Országgyűlés Elnöke részére
Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

„*Várható-e az Áfa-törvény módosítása?*” címmel, a Hárszabály 91.§ (1) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani Matolcsy György miniszter úrhoz.

A választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

Kérdésem mellékleteként küldöm Önnek azt az állampolgári levelet, melyben a kérdés megfogalmazódott: várható-e és ha igen, mikor az Áfa-törvény módosítása a tekintetben, hogy az Áfa-kötelezettség ne a számla kiállításához, hanem a számlán szereplő összeg megérkezéséhez legyen kötve.

Tisztelettel kérem, hogy válaszát **írásban** küldje meg részemre.

Budapest, 2010. július 13.

Tisztelettel

Dr. Bóka István

ÉRKEZETT

2010 JUN 25.

dr. Bóka István Úrnak
Balatonfüred Város Polgármestere
Országgyűlési képviselő

Tisztelt dr. Bóka István Úr!

Férjem és a magam nevében írom Önnek ezt a levelet. Gondolom, nagyon sokan fordulnak Önhöz véleményükkel, kritikájukkal, erőt adó mondataikkal, és biztos vagyok abban, hogy sokan vannak, akik segítségben bízva keresik meg Önt.

Mivel véleményem nekem is van, ezért nem is rejtem véka alá. Rendkívül bizakodó vagyok, nagyon örülök a választási eredményeknek, az első akciótervnek, és főleg annak, hogy az elmúlt 8 év pökhendi vezetése végre elengedte a kormányt.

Munkájukhoz nagyon sok erőt, jó egészséget és kitartást kívánok!

Amiért azonban „tollat” ragadtam, nem ez:

Azzal a kérdéssel fordulok Önhöz, hogy várható-e, és ha igen, akkor előreláthatólag mikor az áfa-törvény módosítása a tekintetben, hogy az áfa-kötelezettség ne a számla kiállításához, hanem a számlán szereplő összeg megérkezéséhez legyen kötve.

Rettenetesen el vagyunk keseredve és már nem tudjuk, hova forduljunk. Férjem Balatonfüreden él, mióta megszületett, én 1998-ban költöztem ide, 2003-ban összeházasodtunk, majd ugyanabban az évben megszületett a lányunk is, Viktória Erzsébet.

A probléma, amivel megkerestem rendkívül súlyos, az otthonunk van veszélyben.

Talán előzetesen annyit: áfa-tartozás.

Borzasztónak és kétségbeejtőnek tartjuk, hogy egy ostoba törvény miatt emberek kerüljenek utcára, életek munkái váljanak semmivé, iskolába készülő gyermek élete kerüljön súlyos veszélybe.

Velünk (is) sajnos ez történik. Minden 2008-ig vezethető vissza. A férjem, aki egyéni vállalkozóként kereste a kenyerét, erejét megfeszítve dolgozott, azzal volt kénytelen szembesülni, hogy az a cég, ahol a legtöbbet gürizett, egyszerűen nem hajlandó kifizetni a neki jogosan járó munkadíjat! Mondanám, hogy ez még nem gond, ha nem lenne az a buta törvény, ami tulajdonképpen a számla kiállításához köti az ÁFA megfizetését a vállalkozónak. DE MIBŐL???? Nem csak az áfa, de a többi járulék és egyéb költségek megfizetése sem vált így lehetővé.

Itt állunk 2010. június 22-én, amikor – sokszori sikertelen inkasszó után (hiszen nem volt pénzmozgás a számlákon, mivel megrendelés sem volt) – az ingatlanra már bejegyeztette az APEH a végrehajtási jogot, levelet írtunk az OTP-nek, hogy ne hagyják felmondják a szerződéseket (5 db), mert hiszen kérelemmel éltünk az APEH felé, hogy engedjék el a tartozást és függeszék fel a végrehajtási eljárást.

Ügyvédhez hiába fordultam, valahogy senkinek sincs ínyére „packázni” az APEH-hel! Teljesen kikészültünk, több, mint két hete nem alszunk a férjemmel, folyamatosan jár az agyunk, mit kéne, hogy kéne.

Van némi ingóság a tulajdonunkban, de egyszerűen ebben a gazdasági helyzetben még azokat is lehetetlen pénzzé tenni. Tulajdonosa vagyok egy vitorláhajónak, amit már meghirdettem a neten is, de egyelőre néma csend. Még 2008 előtt – igaz hitelből – de vásároltunk a lányunknak egy ingatlant Győrben, egy hétvégi házas övezetben, hogy majd neki ne kelljen a semmiről indulnia, és ha esetleg annyira okos lány lesz, hogy akár egyetemre szeretne menni, legyen ott egy hely, ahol tanulni tud, és ne kelljen neki legalább a kollégiumot fizetni. Akkor

úgy éreztük, hogy az ő nevére célszerű megvenni az ingatlant, megvédve a lányunkat saját magunktól. Most azonban lehet, hogy csak ez az ingatlan lenne képes kihúzni minket a bajból. DE! Pang a piac és annyiért biztos, hogy nem tudnánk eladni, amennyiért az összes terhelést levethetnénk az otthonunkról. Meghirdettük ugyan, egyelőre eddig csak egy ingatlankereskedő jelentkezett, hogy szerződnék-e velük. Napok óta csak sírok, ha arra gondolok, hogy ez a lány ide született, most készül a Bembe, már alig várja, énekelni akar, meg zenét tanulni... Erre most menjünk az utcára? Járassuk onnan iskolába a gyermekünket? Nem ezt érdemli! Okos, értelmes, rendkívül ragaszkodó kislány!

Írtunk kérelmet az APEH felé, és csatoltunk hozzá egy iratot is, amit a Cégfelügyelet állított ki a kérésemre. A férjemnek tartozó céget ugyanis időközben felszámolás alá vonták és hiába kértem a csődbiztostól, az eredeti számlákat nem tudták visszaadni, konkrétumot nem mondtak, csak annyit, valószínűleg megsemmisült. Ugyancsak tönkrement a cég könyvelőprogramja is – milyen érdekes. Adtak helyette egy „behajthatatlansági nyilatkozatot”, amiben az szerepel, hogy a követelést elismerik, azonban a számlákon szereplő összeg kifizetésére nincs fedezet, így az behajthatatlan.

Kértük az APEH-et, hogy függesszék fel az eljárást és engedjék el a tartozást a fentiekre hivatkozva. Most ott tartunk, hogy a végrehajtási jog bejegyezve, az APEH küldött egy adatlapot, hogy töltsük ki és bizonyítsuk be, hogy a tartozás kifizetése a megélhetésünket súlyosan veszélyeztetné(!). Minden iratot csatoltam mellé, már csak a könyvelőre várok, hogy kitöltse a mellékletet, amibe a 2009 évre vonatkozó adatokat kell feltüntetni. Én sajnos nem értek hozzá, mit hova kéne írni, így tőle függ, hogy az adatlap teljes kitöltése lezárul-e péntekig, ugyanis akkor jár le a határidő, hogy visszaküldjünk minden iratot.

A bajt csak tetézi, hogy a fenti okok miatt tartozunk még az OTP felé, pedig a válság előtt minden hónapban rendszeresen fizettük mind az 5 hitelünk részleteit. Két autónk volt, és azoknak a részleteit is fizettük, fenn tudtuk tartani őket. Aztán a gazdasági helyzet romlása miatt nem volt módunk tovább fizetni. Mindent megtettünk, hogy a havi törlesztő részleteket csökkentessük, de a bankok nem voltak készségesek, így mindkét esetben az autók elvitelére került sor. Mivel azonban a bankok jóval áron alul adták el a gépjárműveket, így a különböző kamatok, árfolyamváltozások, illetve szállítási- és egyéb költségek címén még mindig jelentős tartozásunk van feléjük.

Most jön az, hogy ha bejött volna az a nem kevés összeg (11.209.440,- forint), akkor most nem lennénk ilyen bajban és csak az lenne a legnagyobb gondom, hogy a kislányom évnyitójára milyen szoknyát vegyek! Nem tartoznánk az OTP felé, megmaradt volna mindkét autónk, nem tartoznánk semmiféle közüzemi számlával, és még sajnos sok mindennel (személyi hitel, Provident hitel, folyószámla-tartozás, stb).

További probléma az is, hogy 2009-ben a férjemet állandó munkára alkalmazta egy magyar cég, akik azonban múlt évben, Szlovákiában eltűntek. Azóta nem tudjuk őket felkutatni, munkáltatói igazolás hiányában azonban a férjem még csak munkanélküli segílyt sem kérhet. Teljesen tehetetlenek vagyunk. Munkáját tekintve a férjem a vasiparban, hajógyártásban volt érdekelt, azonban 2008 óta folyamatosan haldoklik az ipar, megrendelés nincs, teljesen feléltük minimális tartalékainkat, amiket már jó ideje arra használtunk, hogy csepegtettük a hiteleink törlesztésére – ha nem így tettünk volna, már régen nem tudtuk volna az OTP hiteleket fizetni, még ennyire sem.

Érdeklődtem a helyi gyámhivatalnál, hogy a kislányom ingatlanának eladása esetén milyen lehetőség van arra, hogy ő abszolút ne járjon rosszul, magyarul kaphasson a füredi ingatlanból tulajdonrészt. Az ügyintéző hölgy, miután röviden felvázoltam neki, hogy az eladási árból szeretnénk tehermentessé tenni az otthonunkat, nagyon készségesen azt mondta, hogy nincs ennek semmi akadálya, az eladási ár %-os értékéért be lehet jegyezni a gyermeket, mint tulajdonost. Megkérdezte, hogy minden hitel kiegyenlítésre kerülne-e, vagy maradna még tartozás az ingatlanon? Mondtam, hogy valószínű, kb. 2-3 millió forint még így is maradna,

majd kérdeztem, hogy ebben az esetben mi a teendő. Véleménye szerint, ha a bank beleegyezik, hogy csak az édesapa tulajdonrészét terhelik meg, akkor mindenképpen járható úton vagyunk. A bankban azt mondták, hogy amennyiben osztható az ingatlan, azaz van külön bejárható lakórész, akkor egy használati megosztást kérve elérhető, hogy csak az apa tulajdonrészére kerüljön jelzálogjog, amennyiben az apa tulajdonrésze hitelbiztosítéki fedezetként megfelelő összeget képvisel. Mivel nálunk osztható ingatlanról van szó, ez lenne a legkézenfekvőbb megoldás, már csak vevőt kéne találni a győri ingatlanra, és akkor talán egyenesbe jövünk. Nem akarunk Füredről elmenni! A férjem 44 éve él itt, ideköti minden emlék, az előző házasságából született gyermekei is, a barátai, az egész múltja! A kislányom pedig, mint már említettem, ide született! Jómagam Győrből költöztem ide és ma már én sem tudnék máshol élni. Megszerettem a várost, a környezetet, az embereket, azt, hogy sokkal egészségesebb itt élni, mint egy nagyvárosban! Rendszeresen részt veszünk a város kínálta programokon, rendezvényeken, igyekszünk a kislányunkat is olyanná nevelni, hogy majd ha felnő, fontosak legyenek számára ezek az értékek. Szeretem a munkahelyemet, hiszen mióta leköltöztem, a csopaki volt rendőrsuliban közalkalmazottként dolgozom! Elképzelhetetlennek tartom, hogy máshol éljünk!

Bár még mindig nem biztos, hogy az APEH eláll a végrehajtástól! Nem tudom, hogy az országban hány vállalkozó jár hasonló cipőben. A televízióban hallani lehet itt-ott, hogy módosítani szeretnék ezt a törvényt, épp ezek miatt, úgyhogy élek a gyanúperrel, hogy most nagyon sok vállalkozónál ugyanez a helyzet van, mint nálunk! Mindent gyorsan behajtani, amíg még lehet! Szinte hihetetlen, hogy a saját államunk készül földönfutóvá tenni, kismimizni minket! Muszáj, hogy a kormány ez ügyben is lépjen valamit, ostoba törvényekkel nem lehet vállalkozó kedvű, életrevaló embereket nevelni!

Nem tudom, hogy elérek-e bármit is a levelemmel, de bízom benne, hogy talán érdemes volt írni. Igaz, hogy már végső elkeseredésemben fordultam Önhöz, de rettenetesen félek, félttem a családom, félttem a lányom jövőjét! Nem ezért dolgoztunk a férjemmel, hogy a mi Bözsikénk így induljon neki az életnek! Nem ezt érdemli!

Köszönöm, hogy megtisztelt a figyelmével és elolvasta a levelem. Kérem, hogy amennyiben bármiben tudna segíteni, vagy tudna valami tanácsot adni, akkor tegye meg! A legfontosabb, hogy kormányzati szinten tudjanak tenni valamit ez ellen az ostoba törvény ellen. Amennyiben szükségét látja egy személyes beszélgetésnek, akkor kérem, hogy adjon részünkre egy időpontot!

Balatonfüred, 2010. június 22.

Őszinte tisztelettel:

